

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Česká pošta, s.p.**, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, IČ: 471 14 983, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2017, č.j. MPO 52543/2017,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2017, č.j. MPO 52543/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního ze dne 29. 6. 2017, č.j. MHMP 163633/2017, sp.zn. S-MHMP-1109033/2016/B/Fl-4760 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 7.000 Kč za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 8a odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), kterého se žalobce dopustil tím, že jako „šířitel“ tištěných reklamních letáků „BRENO“ (dne 11. 10. 2016) a „OBI“ (dne 19. 10. 2016) v rozporu ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) téhož zákona šířil nevyžádanou reklamu v listinné podobě, když reklamní letáky vyhazoval do schránky na adrese S. 905/32, P. 9,

ačkoli tato reklama adresáta obtěžovala, a adresát dal předem a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.

- [2] Žalobce předně namítal, že již v řízení o odvolání poukazoval na skutečnost, že není jediným ani největším distributorem neadresných reklamních zásilek. Uvedl, že zákonná úprava předjímá možnost obecného odmítnutí nevyžádané reklamy v podstatě vůči všem jejím distributorům, přičemž není možné takové odmítnutí řešit selektivním adresným úkonem vůči konkrétnímu distributorovi reklamy. Správní orgány se dle žalobce nezabývaly tím, zda odmítnutí nevyžádané reklamy stěžovatel obdobným způsobem učinil i vůči ostatním soutěžitelům na trhu distribuce neadresných reklamních zásilek. Dle žalobce tak stěžovatel zřejmě neodmítá doručování reklamy jako takové, ale činí tak výhradně vůči žalobci, takový postup však zákon neumožňuje. Dle žalobce je za jediný a nezpochybnitelný způsob považovat pouze sdělení přímo na domovní schránce adresáta. Uvedl, že tento způsob odmítání reklamy plně respektuje, avšak v případě pana Ing. J. k takovému označení schránky nedošlo. Dále žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 As 183/2012, dle kterého nelze při interpretaci, zda došlo v řešeném případě k naplnění skutkové podstaty přestupku úzkostlivě lpět na striktním gramatickém výkladu pojmu upraveného v zákoně, přičemž zohledněny musí být rovněž všechny konkrétní skutkové okolnosti projednávaného případu, čímž se dle žalobce správní orgán nezabýval.
- [3] Žalobce dále v podané žalobě namítal, že v řízení měla být zkoumána otázka, zda předmětnou domovní schránku pana Ing. J. užívají i další osoby. Od těchto osob žalobce žádné odmítnutí doručování reklamy neobdržel, přičemž mu je z jeho doručovací praxe známo, že na uvedenou adresu jsou směřovány poštovní zásilky adresované na příjmení J., J., M. a na společnosti Econet 2012 s.r.o. a Ecoworld Home Evolution s.r.o. Dle žalobce tak nelze považovat v otázce doručování letáků za rozhodující vyjádření jednoho (nebo i více uživatelů) domovní schránky. Touto skutečností se dle žalobce správní orgány nijak nezabývaly.
- [4] Dále namítal, že předmětem zkoumání měla být i otázka, zda letáky vložené do předmětné schránky byly distribuovány doručovateli žalobce. Dle žalobce nebylo v řízení prokázáno, že letáky o nichž stěžovatel tvrdí, že byly do jeho schránky dodány, byly do schránky skutečně vloženy doručovateli žalobce. Rovněž pak žalobce považuje za bezpodmínečně nezbytné, aby se správní orgán zabýval dokazováním a hodnocením možností, které stanoví distributorovi ustanovení § 2 odst. 1 písm. e) zákona o regulaci reklamy, výkladem samotného smyslu této právní úpravy a dopadem případného rozhodnutí na poskytování služeb několika desítek či více společností.
- [5] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak žalobou napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové, a současně, aby řízení o správním deliktu zastavil.
- [6] Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Nad rámec toho, což již bylo uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že prvostupňové rozhodnutí vycházelo z několika výsledků, včetně vedoucí listovní dodejky na pobočce České pošty, s.p. (Depo Praha 703), paní V. T., která sdělila do protokolu ze dne 26. 4. 2016 k šíření reklamních letáků do poštovních schránek na adresu stěžovatele, že se pokusí zjistit, jaké letáky byly vhazovány do schránky č. X v posuzovaném období (tj. dne 11. 10. 2016 a dne 19. 10. 2016). Žalobce následně potvrdil, že dne 11. 10. 2016 byl do uvedené schránky doručen reklamní leták „BRENO“ a dne 19.

10. 2016 byl doručen reklamní leták „OBI“. Dále uvedl, že stěžovatel neoznačil poštovní schránku textem, že si nepřeje nevyžádanou reklamu, proti podpisu však předal zmíněné vedoucí „Nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy do poštovní schránky č. X na adrese S. 905/32, P. 9“. Vzhledem k tomu, že jiná firma nebyla v podnětu jmenována, tak se správní orgán I. stupně zabýval šířením nevyžádané reklamy pouze prostřednictvím žalobce. Konstatoval, že uvedeným způsobem odmítnutá nevyžádaná reklama je odmítnuta v souladu se zákonem o regulaci reklamy, neboť platná právní úprava konkrétně nestanoví, že přímo na poštovní schránce musí být vyjádřen adresátův nesouhlas se šířením nevyžádané reklamy, z čehož vyplývá, že pokud majitel poštovní schránky vyjádřil písemně zmíněný nesouhlas s doručováním reklamy doporučeným dopisem, splnil podmínku stanovenou pro odmítnutí takové reklamy.

- [7] Dále žalovaný k užívání předmětné poštovní schránky i dalšími osobami uvedl, že skutečnosti týkající se užívání této schránky dalšími osobami a jejich odmítnutí nevyžádané reklamy jsou vysvětleny Ing. J. v „Protokolu o výsledku svědka“ ze dne 8. 3. 2017. Jméno paní M. bylo uvedeno na dané schránce do července 2016, Ing. J. sděloval nesouhlas s doručováním reklamy také za společnosti Econet 2012 s.r.o. a Ecoworld Home Evolution s.r.o.
- [8] K námitce, že nebylo prokázáno, zda vložené letáky byly skutečně distribuovány doručovateli žalobce, žalovaný uvedl, že tento závěr jednoznačně prokazuje sdělení žalobce obsažené v přípisu ze dne 17. 5. 2017, č.j. ČP 106893/2017, kde je uvedeno, že propagační materiály, a to mimo jiné letáky „BRENO“ a „OBI“ byly ve dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016 doručovány listovní dodejnou Praha 98 s tím, že jejich roznos provedla pracovnice České pošty, s.p. K námitce týkající se dopadu případného rozhodování na poskytování služeb několika desítek či více společností žalovaný uzavřel, že předmětem řízení bylo porušení zákona o regulaci reklamy žalobcem, nikoli dopad rozhodnutí na poskytování služeb jinými společnostmi.
- [9] Při ústním jednání před soudem konaném dne 18. 6. 2020 setrvali účastníci řízení na svých dřívějších argumentech.
- [10] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [11] Dne 8. 11. 2016 zahájil správní orgán I. stupně se žalobcem správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu, kterého se měl žalobce dopustit jako „šířitel“ nevyžádaných reklamních letáků vhazovaných do poštovní schránky adresáta, ačkoliv ten dal předem a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.
- [12] Podkladem pro zahájení řízení se stal zejména podnět stěžovatele Ing. Javůrka, který upozornil na to, že přesto, že jako majitel poštovní schránky č. 40 předal dne 19. 5. 2016 vedoucí oddělení listovní dodejny, na pobočce České pošty, s.p. (DEPO Praha 703) přípis, kterým vyjádřil „Nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy do poštovní schránky č. X, na adrese S. 905/32, P.a 9“, tato jako distributor šířila prostřednictvím doručovatelky reklamní letáky do uvedené poštovní schránky, a to ve dvou časových úsecích: nejprve v období od 19. 5. 2016 do 10. 6. 2016 (řešeno již dříve „domluvou“), později dne 11. 10. 2016 v cca 18.20 hod. (reklamní leták „BRENO“) a dne 19. 10. 2016 v cca 15.16 hod. (reklamní leták „OBI“). Z obsahu podnětu mimo jiné vyplývá, že vedoucí dodejny nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy převzala, což potvrdila podpisem.

- [13] Správní orgán I. stupně provedl v rámci dokazování výsledků těchto svědků: pisatele podnětu, doručovatelky České pošty, s.p. a vedoucí oddělení listovní dodejny na pobočce České pošty, s.p. (Depo Praha 703). Pisatel podnětu do protokolu ze dne 8. 3. 2017 zopakoval svá tvrzení, že v předmětných datech a časech prováděla pracovníce České pošty, s.p. vhazování nevyžádané reklamy do všech poštovních schránek, včetně schránky č. X, na uvedené adrese.
- [14] Doručovatelka České pošty, s.p. Z. Z. do protokolu ze dne 26. 4. 2017 uvedla, že v období měsíců leden – listopad 2016 žádné reklamní letáky nevhazovala do poštovních schránek na adrese S. 905/32, P. 9, neboť tuto činnost vykonává až od prosince 2016; v období leden – listopad 2016 letáky do schránek vhazovala tzv. „letáková“ pracovníce, resp. brigádnice, která působila u České pošty, s.p. Uvedla, že s pisatelem podnětu nehovořila o tom, že od České pošty, s.p. nemá pokyn nedoručovat letáky do jeho poštovní schránky; jediný kontakt, který s ním měla, byl při doručování doporučených zásilek. K dotazu, zda Česká pošta, s.p. používá seznam osob, které si nepřeje vhazování reklamy do svých poštovních schránek, uvedla, že takový seznam Česká pošta, s.p. nemá, neboť roznáší letáky do stovek schránek, proto jiný způsob informovanosti o nezájmu o reklamu např. v podobě vylepené informace „Nevhazujte reklamu!“, není možný.
- [15] Vedoucí oddělení listovní dodejny na pobočce České pošty, s.p. (Depo Praha 703) V. T. do protokolu ze dne 26. 4. 2017 sdělila k šíření reklamních letáků do poštovních schránek na adrese S. 905/32, P. 9, že podle informace vedení České pošty, s.p. je věc v řízení a zatím se nic nemění. Uvedla dále, že se pokusí zjistit, jaké letáky byly pisateli podnětu vhazovány do schránky v posuzovaném období; samotné reklamy však k dispozici nejsou, neboť jsou skartovány.
- [16] Žalobce na následnou výzvu správního orgánu I. stupně potvrdil, že dne 11. 10. 2016 byl do zmíněné poštovní schránky doručen reklamní leták „BRENO“, a dne 19. 10. 2016 to byl leták „OBI“. Uvedené propagační tiskoviny byly ve dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016 doručovány listovní dodejnou Praha 98, se sídlem Bratří Venclíků 1139/3, 198 00 Praha 9, roznos reklamy prováděla pracovníce listovní dodejny; přesný čas vyjádřený hodinově Česká pošta, s.p. nemohla potvrdit.
- [17] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 29. 6. 2017 byla žalobci uložena pokuta ve výši 7.000 Kč za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 8a odst. 1 písm. c) zákona o regulaci reklamy, kterého se žalobce dopustil tím, že jako „šířitel“ tištěných reklamních letáků „BRENO“ (dne 11. 10. 2016) a „OBI“ (dne 19. 10. 2016) v rozporu ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) téhož zákona šířil nevyžádanou reklamu v listinné podobě, když reklamní letáky vhazoval do schránky na adrese S. 905/32, P. 9, ačkoli tato reklama adresáta obtěžovala, a adresát dal předem a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.
- [18] Správní orgán I. stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že akceptuje vysvětlení žalobce, že nelze potvrdit přesný čas šíření reklamních letáků ve dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016, nemůže ho však vyvinut z porušení zákona o regulaci reklamy v podobě šíření nevyžádané reklamy v lokalitě výše uvedené, neboť tato reklama majitele poštovní schránky obtěžovala, což tato osoba dala předem srozumitelně najevo, resp. sdělila České poště, s.p., že si nepřeje, aby vůči ní nevyžádanou reklamu šířila. Uvedl, že Česká pošta, s.p. je právnickou osobou, která předmětnou reklamu šířila prostřednictvím komunikačního média mající podobu tištěných letáků. Jde o šíření reklamy, neboť se

jednalo o podporu prodeje zboží společnosti OBI Česká republika s.r.o. a společnosti KOBERCE BRENO, spol. s r.o. Dále uvedl, že vycházel ze skutečnosti, že ačkoli platná právní úprava reklamní činnosti konkrétně nestanoví, že přímo na poštovní schránce musí být vyjádřen adresátům nesouhlas se šířením nevyžádané reklamy, lze usuzovat, že pokud majitel poštovní schránky vyjádřil zmíněný nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy, splnil zákonnou podmínku v tom, že tento nesouhlas vyjádřil předem jasně a srozumitelně.

- [19] Zjištěný správní delikt vyhodnotil správní orgán I. stupně jako závažný. Konstatoval, že žalobce se nedopustil prvního pochybení, toto první protiprávní jednání bylo řešeno „domluvou“. Jako polehčující okolnost posoudil skutečnost, že se Česká pošta, s.p. řídila svými vnitřními předpisy; vhazováním reklamy byl poškozen pouze jediný občan. Uvedl, že s ohledem na částku možné zákonné sazby považuje výši uložené pokuty za přiměřenou, a to s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu. Uložená částka pokuty není pro Českou poštu, s.p. likvidační, neohroží její podnikání a směřuje pouze k tomu, aby v budoucnu nešířila reklamu adresátům, kteří si ji nepřejí, neboť je obtěžuje.
- [20] Dne 17. 7. 2017 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [21] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 9. 2017 bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [22] V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že Česká pošta, s. p. byla šířitelem reklamních letáků společnosti „BRENO“ dne 11. 10. 2016 a „OBI“ dne 19. 10. 2016 byla v řízení prokázána sdělením České pošty, s. p. ze dne 17. 5. 2017. Konstatoval, že správní orgán I. stupně v průběhu správního řízení zohlednil obsah všech stanovisek, která prostřednictvím České pošty, s. p. obdržel. Česká pošta, s.p. šířila nevyžádanou reklamu již v době před zahájením prvoinstančního řízení, nejprve v období od 19. 5. 2016 do 10. 6. 2016, což správní orgán I. stupně řešil pouze domluvou. Tímto postupem správní orgán I. stupně žalobce jednoznačně upozornil na to, že porušuje zákon a umožnil mu též, aby své protiprávní jednání ukončil. Vzhledem k tomu, že šíření reklamních letáků České pošty, s. p. vůči adresátovi, který si to zcela zřejmě nepřál, pokračovalo (ve dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016), tak správní orgán I. stupně přistoupil k zahájení správního řízení a vydání prvostupňového rozhodnutí. Dále konstatoval, že případný nesoulad obchodních podmínek České pošty, s. p. se zákonem o regulaci reklamy nemůže odůvodňovat porušování zákona. Z uvedeného důvodu žalovaný odmítl námitku, že není možné odmítnutí nevyžádané reklamy řešit adresným úkonem vůči konkrétnímu distributorovi.
- [23] Žalovaný rovněž odmítl námitku, že za jediný prokazatelný způsob odmítnutí reklamy lze považovat sdělení na domovní schránce. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že pisatel podnětu a majitel poštovní schránky č. X na adrese S. 905/32, P. 9, předal dne 19. května 2016 vedoucí oddělení listovní dodejny na pobočce České pošty, s. p. (DEPO Praha 703) přípis, kterým vyjádřil „Nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy do poštovní schránky č. X, na adrese S. 905/32, P. 9“, tedy dal České poště, s. p. jasně a srozumitelně v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) zákona o regulaci reklamy najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla Českou poštou s.p. nevyžádaná reklama šířena. Žalovaný měl za to, že i takto odmítnutá nevyžádaná reklama, je odmítnuta v souladu se zákonem o regulaci reklamy.
- [24] K námitce týkající se užívání předmětné poštovní schránky žalovaný uvedl, že k jejímu užívání se pisatel podnětu osobně vyjádřil do „Protokolu o výsledku svědka“ dne 8. 3. 2017,

a to za přítomnosti zástupce České pošty, s. p. Pisatel podnětu nejen za sebe, ale také za další subjekty, které schránku využívají, sděloval České poště, s. p. nesouhlas s doručováním reklamy; toto učinil předem prostřednictvím jedné písemnosti.

- [25] K námitce ohledně toho, zda letáky vložené do poštovní schránky č. 40 byly distribuovány doručovateli České pošty, s. p., žalovaný uvedl, že v zájmu objektivního řešení podnětu správní orgán I. stupně mj. provedl výslechy tří svědků. Před vydáním rozhodnutí ve věci vzal správní orgán I. stupně na vědomí, že reklamní zásilky nešíří pouze Česká pošta, s. p. Současně vycházel správní orgán I. stupně z výpovědi paní V. T., vedoucí oddělení listovní dodejny na pobočce České pošty, s. p. (Depo Praha 703) ze dne 26. 4. 2017 a z doplněných informací poskytnutých Českou poštou, s. p. sdělením ze dne 17. 5. 2017, ve kterém je uvedeno, že předmětné propagační materiály byly v inkriminované době doručovány listovní dodejnou Praha 98, Bratří Venclíků 1139/3, 198 00 Praha 9; roznos byl proveden pracovníci České pošty, s. p.
- [26] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [27] Žalobci byla v nyní projednávané věci uložena pokuta ve výši 7.000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. c) zákona o regulaci reklamy, kterého se dopustil tím, že jako šířitel tištěných reklamních letáků „BRENO“ (dne 11. 10. 2016) a „OBI“ (dne 19. 10. 2016) v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. c) téhož zákona šířil nevyžádanou reklamu v listinné podobě, když reklamní letáky vyhazoval do schránky na adrese S. 905/32, P. 9, ačkoli tato reklama adresáta obtěžovala, a adresát dal předem a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.
- [28] Podle ustanovení § 1 odst. 7 zákona o regulaci reklamy: „*Šířitelem reklamy (dále jen "šířitel") je pro účely tohoto zákona právnická nebo fyzická osoba, která reklamu veřejně šíří.*“
- [29] Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) téhož zákona: „*Zakazuje se šíření nevyžádané reklamy v listinné podobě, pokud adresáta obtěžuje; za reklamu, která obtěžuje, se považuje reklama směřující ke konkrétnímu adresátovi za podmínky, že adresát dal předem jasně a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.*“
- [30] Podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. c) téhož zákona: „*Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako šířitel v rozporu s § 2 odst. 1 písm. c) šíří nevyžádanou reklamu v listinné podobě.*“
- [31] Předmětem sporu je zejména otázka, jakou formou může být šíření nevyžádané reklamy ze strany adresáta odmítnuto. Dle žalobce předjímá zákonná úprava pouze možnost obecného odmítnutí vůči všem distributorům takové reklamy, nelze jej proto řešit selektivním adresným úkonem vůči konkrétnímu distributorovi.
- [32] V daném případě došlo k tomu, že adresát reklamy neoznačil poštovní schránku textem, že si nepřeje nevyžádanou reklamu dostávat (např. „Nevhazujte reklamu!“ apod.). Soud konstatuje, že takový způsob (v daném případě nevyužitý) je v praxi nejhojněji občany (adresáty reklamy) využíván, a to i pro své praktické důsledky, kdy takové odmítnutí směřuje vůči všem distributorům – šířitelům reklamy. V tomto se tedy soud ztotožňuje s žalobcem.

- [33] Soud však nesouhlasí s žalobcem v tom smyslu, že by tento „obecný“ způsob odmítnutí šíření nevyžádané reklamy byl ze zákona jediným možným způsobem, kterým by mohl adresát nevyžádané reklamy vyjádřit svou vůli nebýt nevyžádanou reklamou obtěžován. Zákon o regulaci reklamy hovoří ve svém ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) pouze o tom, že „adresát dal předem jasně a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu byla nevyžádaná reklama šířena.“ Sám zákon tedy dává adresátům reklamy poměrně široké možnosti, jakým způsobem mohou tuto nevyžádanou reklamu odmítnout; jedinou podmínkou je, že svou vůli musí dát *předem jasně a srozumitelně najevo*.
- [34] Právě k takové situaci pak došlo i v nyní projednávaném případě. Adresát (majitel předmětné poštovní schránky č. 40) totiž dne 19. 5. 2016 předal vedoucí oddělení listovní dodejny na pobočce žalobce (DEPO Praha 703) „Nesouhlas s doručováním nevyžádané reklamy do poštovní schránky č. X na adrese S., P. 9.“ V tomto podání, které převzala a podepsala vedoucí oddělení listovní dodejny paní V. T., žalobce uvedl odkaz na ustanovení § 2 odst. 1 písm. c) zákona o regulaci reklamy s tím, že si nepřeje nevyžádanou reklamu do své schránky dostávat, neboť jej obtěžuje.
- [35] Tímto způsobem tak dal dle soudu adresát *předem* (učinil tak dříve, než mu byla nevyžádaná reklama vhozena do schránky, a to na základě dřívějších zkušeností s šířením nevyžádané reklamy ze strany žalobce, jak vyplynulo ze spisu), *jasně a srozumitelně* (odkaz na zákon o regulaci reklamy; sdělení, že je nevyžádanou reklamou obtěžován) najevo, že si nepřeje, aby vůči němu (do jeho poštovní schránky) byla nevyžádaná reklama ze strany žalobce šířena. Adresát reklamy tedy dal žalobci předem jasně a srozumitelně najevo, že si nepřeje, aby vůči němu žalobce nevyžádanou reklamu šířil.
- [36] Soud tak dospěl k závěru, že za jediný a nezpochybnitelný způsob nelze považovat pouze sdělení přímo na domovní schránce adresáta, ale adresát tak může učinit i jiným způsobem, a to za podmínky, že tak učiní předem, jasně a srozumitelně, což v daném případě nastalo.
- [37] Z výše uvedeného důvodu se jeví bezpředmětnou námitka, že se správní orgány nezabývaly tím, zda odmítnutí nevyžádané reklamy učinil stěžovatel (pisatel podnětu) i vůči jiným distributorům. Nadto v podnětu adresáta byl zmíněn pouze žalobce, a proto se správní orgány zabývaly pouze jeho jednáním, tj. šířením nevyžádané reklamy z jeho strany. K poukazu žalobce na to, že není jediným ani největším distributorem neadresných reklamních zásilek, soud uvádí, že tato skutečnost nebyla vůbec předmětem řízení, v rámci kterého bylo prokázáno, že to byl žalobce, kdo jako šířitel reklamy spáchal vytýkaný správní delikt, jak bude uvedeno dále. Stejně tak se nelze dle soudu vyvinít odkazem na případný nesoulad obchodních podmínek žalobce se zákonem o regulaci reklamy, neboť tento nemůže za žádných okolností odůvodňovat porušování zákona. Zároveň soud již na tomto místě považuje za vhodné konstatovat, že žalovaný dostatečně podrobně zjistil všechny konkrétní skutkové okolnosti případu, na které pak následně aplikoval výše uvedenou právní úpravu.
- [38] Zároveň soud považuje za vhodné zmínit, že ze správního spisu vyplynulo, že žalobce šířil vůči stejnému adresátovi nevyžádanou reklamu již před zahájením nyní přezkoumávaného řízení, které vyústilo v uložení pokuty žalobci. V období od 19. 5. 2016 do 10. 6. 2016 žalobce šířil vůči adresátovi nevyžádanou reklamu, správní orgán I. stupně to tehdy řešil pouze domluvou. Lze tak konstatovat, že žalobce byl i ze strany správních orgánů předem upozorněn na to, že jedná při šíření nevyžádané reklamy vůči adresátovi protiprávně, avšak

šíření reklamních letáků vůči adresátovi (který si to zjevně nepřál) i přesto pokračovalo ve dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016, a proto bylo se žalobcem zahájeno správní řízení.

[39] Tento okruh žalobních námitek tak soud neshledal důvodným.

[40] Žalobce dále v podané žalobě namítal, že v řízení měla být zkoumána otázka, zda předmětnou domovní schránku pana Ing. J. užívají i další osoby, neboť od těchto osob žalobce žádné odmítnutí doručování reklamy neobdržel, přičemž mu je z jeho doručovací praxe známo, že na uvedenou adresu jsou směrovány poštovní zásilky adresované na příjmení J., J., M. a na společnosti Econet 2012 s.r.o. a Ecoworld Home Evolution s.r.o.

[41] K této námitce soud uvádí, že není pravda, že by se touto otázkou správní orgány v řízení nezabývaly. Jednak sám adresát ve svém „Nesouhlasu“ oznámil, že tento činí i jako jednatel za společnost Econet 2012 s.r.o. a jako jednatel za společnost Ecoworld Home Evolution s.r.o., z čehož je jasné a srozumitelně zřejmé, že odmítnutí šíření reklamy platilo i pro tyto uživatele předmětné schránky č. 40.

[42] Zároveň v protokolu ze dne 8. 3. 2017 adresát uvedl, že poštovní schránku č. 40 užíval vždy sám. Jméno paní M. bylo na schránce do července 2016. V říjnu 2016 byla schránka označena jeho příjmením, firmou „ECONET 2012 s.r.o.“ a firmou „ECOWORLD HOME Evolution s.r.o.“ K dotazu zástupce žalobce na doručování paní J. pak adresát uvedl, že do jeho schránky nebyly nikdy doručovány zásilky na toto jméno, přičemž paní J. nikdy neměla k bytu vlastnické právo nebo jiné užívací právo.

[43] Výše uvedené skutečnosti, zjištěné v průběhu správního řízení, pak správní orgány promítly do svých rozhodnutí. Dle soudu tak náležitě a dostatečně zkoumaly otázku, zda předmětnou schránku v rozhodné době užívaly kromě Ing. J. i jiné další osoby, resp. zda tyto další osoby rovněž odmítly doručování nevyžádané reklamy. Tuto námitku tak soud neshledal důvodnou.

[44] V posledním žalobním bodu žalobce namítal, že předmětem řízení měla být i otázka, zda letáky vložené do předmětné schránky byly distribuovány doručovateli žalobce, neboť dle žalobce nebylo v řízení prokázáno, že letáky o nichž stěžovatel tvrdí, že byly do jeho schránky dodány, byly do schránky skutečně vloženy doručovateli žalobce.

[45] K této námitce soud uvádí, že správní orgán I. stupně vycházel při svém rozhodování z výsledku několika svědků: adresáta (pisatele podnětu), doručovatelky České pošty, s.p. a vedoucí listovní dodejny na pobočce České pošty, s.p. (Depo Prahy 703) – viz body [13] až [15] tohoto rozsudku. Za podstatné soud považuje zejména sdělení doručovatelky, která uvedla, že v období leden až listopad 2016 letáky do schránek vhazovala tzv. „letáková“ pracovnice, resp. brigádnice, která působila u České pošty, s.p. Vedoucí listovní dodejny pak k šíření letáků do poštovních schránek na předmětné adrese uvedla, že se pokusí zjistit, jaké letáky byly vhazovány do poštovní schránky č. 40 v rozhodném období.

[46] Ze správního spisu rovněž vyplynulo, že správní orgán I. stupně ve výzvě ze dne 5. 5. 2017 (žalobci doručena dne 9. 5. 2017) požadoval po žalobci doplnění informací v návaznosti na svědeckou výpověď paní V. T. ze dne 26. 4. 2017, a to konkrétně následujících informací: 1.) jaké letáky žalobce šířil dne 11. 10. 2016 a dne 19. 10. 2016 na adrese S. 905/35, P. 9; 2.) která osoba zde v uvedených dnech letáky šířila; 3.) jaké letáky byly vhazovány do schránky č. X (panu J.) dne 11. 10. 2016 (v cca 18.20 hod.) a dne 19. 10. 2016 (v cca 15.16 hod.).

- [47] Žalobce reagoval sdělením ze dne 17. 5. 2017, ve kterém uvedl, že: 1.) dne 11. 10. 2016 byly doručovány letáky: Dr. Max, Europark, Náborový leták DHL Jirny, Breno, Teta duhová a Mražené zboží, dne 19. 10. 2016: Obi; 2.) propagační materiály byly v uvedených dnech doručovány listovní dodejnou Praha 98, Bratří Venclíků 1139/3, Praha 9 198 00. Roznos byl proveden pracovníci paní S. K., trvalé bydliště V. 1429/69, P. 10, kontaktní adresa: P. 558, P. 9; 3.) ve výše uvedeném termínu byly doručovány propagační materiály uvedené pod bodem 1.), přesný čas nelze potvrdit.
- [48] Žalobní tvrzení žalobce, že nebylo v řízení prokázáno, že předmětné letáky byly do schránky skutečně vloženy doručovateli žalobce, je tak v přímém rozporu s vyjádřením žalobce v průběhu správního řízení, kde sám dne 17. 5. 2017 uváděl, že propagační materiály „BRENO“ a „OBI“ v uvedených dnech 11. 10. 2016 a 19. 10. 2016 doručovala listovní dodejna Praha 98 (roznos provedla pracovnice žalobce). Skutečnost, že vložené letáky byly skutečně v rozhodném období na předmětnou adresu distribuovány doručovateli žalobce, tak byla ve správním řízení jednoznačně a nepochybně prokázána, a to na základě svědeckých výpovědí a zejména vyjádření samotného žalobce ze dne 17. 5. 2017, který tuto skutečnost potvrdil.
- [49] Jedinou nevyjasněnou věcí tak v řízení zůstal přesný čas šíření reklamních letáků v uvedených dnech, neboť ten nemohl žalobce potvrdit (v podnětu adresáta uvedeno dne 11. 10. 2016 v cca 18.20 hod. a dne 19. 10. 2016 v cca 15.16 hod.). Tato skutečnost však nemůže mít žádný vliv na závěr ohledně toho, že se žalobce dopustil porušení zákona o regulaci reklamy tím, že šířil nevyžádanou reklamu v uvedené lokalitě (do poštovních schránek na adrese S. 905/35, P. 9, včetně poštovní schránky č. X), neboť tato reklama adresáta (majitele předmětné poštovní schránky) obtěžovala, což tento dal předem jasně a srozumitelně vůči žalobci najevo, že si nepřeje, aby vůči němu nevyžádanou reklamu šířil.
- [50] K tvrzení žalobce ohledně dopadu rozhodnutí správních orgánů na poskytování služeb několik desítek či více společností soud uzavírá, že předmětem řízení bylo porušení zákona o regulaci reklamy žalobcem, nikoliv dopad rozhodnutí na poskytování služeb jinými společnostmi.
- [51] Ani tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [52] Závěrem soud uvádí, že si je vědom skutečnosti, že po vydání napadeného rozhodnutí žalovaného došlo ke změně právní úpravy přestupků přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a doprovodného zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, oba účinné od 1. 7. 2017. Podle závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č.j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS, je v těchto případech soud „*povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější.*“
- [53] Nová právní úprava zákona o regulaci reklamy však není pro žalobce příznivější. Zákonodárce v důsledku změn provedených zákonem č. 183/2017 Sb., sice již nepoužívá označení „správní delikt“, ale „přestupek“, skutková podstata nyní již přestupku podle ustanovení § 8a odst. 1 písm. c) tohoto zákona zůstala novou právní úpravou nezměněna, stejně tak jako výše horní sazby pokuty dle ustanovení § 8a odst. 5 písm. b) téhož zákona (stále do 2.000.000 Kč). Lhůty pro zánik odpovědnosti jsou v novelizované právní úpravě

stanoveny sice odlišně, ale nikoliv pro žalobce příznivěji (promlčecí lhůta 3 let a v případě jejího přerušení maximálně 5 let).

[54] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[55] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. června 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu